

RICHTLIJNEN

Kom met je verhaal!

1. De bedoeling van het delen van geloofsverhalen is elkaar, met ruimte voor verschillen, (h)erkennen als één in Christus.
2. De grootte van de groep hangt af van de beschikbare tijd. Voor een bijeenkomst van 2 uur is een grootte van 8-10 personen ideaal.
3. De indeling van de groep is belangrijk. Hoe meer verscheidenheid, hoe beter : verschillende kerkgenootschappen en stromingen, mannen en vrouwen, jong en oud, uit verschillende delen van het land, migranten, nationale en culturele achtergrond enz.
4. De groep heeft een gespreksleider nodig, die kan uitleggen wat er gaat gebeuren, die begint met zijn of haar eigen verhaal en daarmee een voorbeeld geeft, "het ijs breekt" en het gesprek op gang houdt.
5. Stel een tijd vast waaraan iedere deelnemer wordt verzocht zich te houden, bijvoorbeeld. 5 minuten (kan korter zijn, maar maak het niet langer dan 10 minuten want dan is het moeilijk voor mensen om geconcentreerd te blijven luisteren). De gespreksleider houdt de tijd in de gaten.
6. De groep kan het best in een kring, vierkant of rechthoek zitten zodat mensen elkaar kunnen zien. De gespreksleider zit zelf ook in de kring.
7. Een paar mogelijke onderwerpen voor een persoonlijk geloofsverhaal zijn:
 - hoe ben je tot geloof gekomen
 - wat betekent het geloof voor je, in je leven, hoe heeft het je leven gekleurd, (eventueel een enkel hoogtepunt noemen),
 - wat betekent de geloofsgemeenschap waar je toe behoort voor jou?

RICHTLIJNEN

Kom met je verhaal!

8. Introduceer het gesprek als gespreksleider met een eigen verhaal. Vaak roept een verhaal al direct beelden en eigen verhalen op bij de luisteraars.

9. Een verhaal bestaat uit gebeurtenissen, gevoelens en ervaringen en niet uit meningen. Je mag vragen naar de betekenis van het verhaal voor de verteller, maar die kiest zelf of hij of zij daar wat over wil zeggen.

10. Je vertelt een verhaal niet om de ander ergens van te overtuigen en niet om elkaar te beoordelen.

11. Er zijn altijd mensen die zich vrijer voelen dan anderen om iets te vertellen. Volg de natuurlijke weg, maar zorg dat de mensen die eerst luisteren wel de kans krijgen ook iets te vertellen. Je kunt ze uitnodigen in de loop van het gesprek.

12. Je kunt ook andere werkvormen toepassen als het vertellen even stukt. Muziek beluisteren, een gedicht voorlezen, een filmpje kijken...

13. Als gespreksleider luister je scherp naar welke verbinding er in de verhalen zit. Meestal ontstaat er iets doordat mensen op elkaars verhalen reageren en door associëren een gedeelde gedachte of een herkenbaar thema. Het is waardevol om dit te benoemen en te checken of de luisteraars dat herkennen zolang het geen discussie wordt.

14. Een ongedwongen sfeer in de groep is heel belangrijk. Meestal gaat dat vanzelf als er eenmaal een begin gemaakt is. Er mag gerust af en toe gelachen worden als een verhaal daar aanleiding toe geeft.

(Deze richtlijnen voor het delen van geloofsverhalen in groepen zijn gebaseerd op de richtlijnen van het Global Christian Forum.)

